

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 15.01.2013

CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREȘEDINTE : HORAȚIU PĂTRAȘCU

GREFIER : RAMONA BARBU

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamantul Dedu C. Ion, în contradictoriu cu pârâții Serviciul Român de Informații, Serviciul Român de Informații - U.M 0318, Maior George Cristian - Director al S.R.I, Coldea Florian - Prim adjunct al directorului S.R.I, Cocoru Dumitru - Adjunct al directorului S.R.I. și Țolescu Aurelian - Șef U.M 0318, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamantul Dedu C. Ion, personal și asistat de avocat Cornelia Corina Abdel Razek, cu împuternicire avocațială la dosar, fila 28, și pârâții Serviciul Român de Informații, Serviciul Român de Informații - U.M 0318, Maior George Cristian - Director al S.R.I, Coldea Florian - Prim adjunct al directorului S.R.I, Cocoru Dumitru - Adjunct al directorului S.R.I. și Țolescu Aurelian - Șef U.M 0318, prin consilier juridic Viorel Golban, cu delegație de reprezentare la dosar, fila 29. Totodată se prezintă martorul propus de reclamant, domnul Marmandiu Sorin Ioan.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Curtea solicită reclamantului să indice pentru ce aspecte a fost încuviințată proba cu martori.

Reclamantul Dedu C. Ion, prin avocat, arată că proba cu martori a fost încuviințată pe aspecte cu privire la activitatea desfășurată de reclamant, respectiv pe capătul de cerere privind daunele morale.

Curtea procedează la audierea martorului Marmandiu Ioan Sorin, declarațiile acestuia fiind consemnate și atașate la dosar.

Reclamantul Dedu C. Ion, prin avocat, arată că nu insistă în audierea celui alt martor însă, vizavi de susținerile martorului audiat, din care a reieșit că în anul 2009, la început martorul a întocmit un raport vizavi de reclamant, solicită depunerea acestui raport privind activitatea reclamantului.

Pârâții, prin consilier juridic, arată că se opun, declarația martorului a fost elocventă, a exprimat tot ce a avut de spus martorul.

Pe primul capăt de cerere apreciază că nu este necesar a se efectua o expertiză contabilă, întrucât se solicită anularea Deciziei de impunere și a Raportului de inspecție fiscală, astfel că înțelege să renunțe la administrarea probei cu expertiză contabilă.

Curtea, deliberând, având în vedere obiectul cauzei și probatoriul administrat în cauză, apreciază inutilă această probă solicitată de reclamant și o respinge ca atare.

Reclamantul Dedu C. Ion, prin avocat, arată că nu are alte cereri prelabile de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, solicită acordarea cuvântului pe fondul cauzei și amânarea pronunțării asupra cauzei pentru a putea depune concluzii scrise.

Pârâții, prin consilier juridic, arată că nu au alte cereri prelabile de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat.

Nemaifiind alte cereri prelabile de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reclamantului în susținerea acesteia.

Reclamantul Dedu C. Ion, prin avocat, solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată și precizată, să se dispună anularea actelor în baza cărora a fost sancționat, cu cheltuieli de judecată. De asemenea, solicită să se admită capătul de cerere privind daunele morale și să se dispună obligarea pârâților să-i plătească diferența de soldă de care a fost privat de la momentul la care a fost sancționat disciplinar.

Curtea acordă cuvântul pârâților în combaterea cererii de chemare în judecată.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită de asemenea amânarea pronunțării pentru a putea depune concluzii scrise. Cu privire la fondul cauzei solicită respingerea în totalitate capetele de cerere, astfel cum au fost formulate, ca nefondate, pentru motivele din întâmpinare, urmând a le dezvolta pe larg prin concluziile scrise ce le va depune la dosarul cauzei.

Curtea rămâne în pronunțare pe fondul cauzei.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la 22.01.2013.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.01.2013.

PREȘEDINTE
Horatiu Pătrașcu

GREFIER
Ramona Barbu

CONFORM CU
ORIGINALUL

DOSAR NR. 37955/3/2010

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 252
ȘEDIINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 22.01.2013
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE : HORAȚIU PĂTRAȘCU
GREFIER : RAMONA BARBU

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamantul DEDU C. ION, în contradictoriu cu pârâții SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII, SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII - U.M 0318, Maior GEORGE CRISTIAN - Director al S.R.I, COLDEA FLORIAN - Prim adjunct al directorului S.R.I, COCORU DUMITRU - Adjunct al directorului S.R.I. și ȚOLESCU AURELIAN – Șef U.M 0318, având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică de la 15.01.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta când, Curtea, pentru a da posibilitate părților să formuleze concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 22.01.2013, și a hotărât următoarele :

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 37955/3/2010 reclamantul DEDU C. ION a solicitat, în contradictoriu cu pârâții SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII, SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII - U.M 0318, MAIOR GEORGE CRISTIAN - DIRECTOR AL S.R.I, COLDEA FLORIAN - PRIM ADJUNCT AL DIRECTORULUI S.R.I, COCORU

DUMITRU - ADJUNCT AL DIRECTORULUI S.R.I. ȘI ȚOLESCU AURELIAN – ȘEF U.M 0318, anularea Ordinului AP II nr. 0365/07 08 2009, respectiv a Comunicării nr. 019032/07.04.2010 precum și a altor dispoziții interne conexe a acestora, documente emise și aprobate de către pârâți, prin care a fost eliberat din funcție, pus la dispoziție pe termen de trei luni, sancționat disciplinar, respectiv i-a fost alterată aprecierea de serviciu pentru anul 2009, acte de dispoziții interne pe care le-consideră netemeinice și nelegale și obligarea pârâților la plata sumei de 50.000 Euro reprezentând daune morale.

În motivarea în fapt a cererii reclamantul arată în esență, că a deținut, începând cu anul 2002, funcția operativă de șef sector 1 (general de brigadă) în cadrul UM 0296 București, structură centrală a Serviciului, până în 18 mai 2009, când prin Ordinul AP II nr. 0235/19.05.2009, am fost mutat la UM 0318 București, cu toate drepturile salariale (soldă de baza, de conducere, sporuri, soldă de merit etc.) avute la fostul loc de muncă anterior subliniat și pe aceeași poziție de șef sector, funcție de general de brigadă, dar cu activitate neoperativă, invocându-se atât unele premise de incompatibilități cu fosta poziție de conducere deținută (fără detalieri și în ce constau în fapt și în drept conform normelor juridice), cât și capacitatea, respectiv nivelul ridicat profesional și de performanță, care fac necesară prezența sa în noul loc de muncă, stabilit unilateral și imperativ de către superiorii săi și fără o consultare prealabilă a sa.

Totodată, am mai fost informat și despre un alt document emis, Ordinul nr. 0029585/16.05.2009, prin care s-a înființat o comisie de cercetare administrativă asupra activității sale depuse în perioada 2006 - mai 2009, fără a i se preciza motivele care au stat la baza demersului menționat.

Cu toate că în ședința din data de 20.05.2009, când i-au fost aduse la cunoștință prevederile actelor în cauză, a contestat verbal aceste activități, acest fapt nu a fost menționat în nici un proces verbal, care să fie supus semnării de către părțile implicate (un astfel de document nici nu a fost formalizat și supus opozabilității participanților).

În urma raportului de cercetare administrativă, document ce nu mi-a fost adus la cunoștință, s-a emis Ordinul AP II nr. 0300/29.06.2009, prin care a fost trimis în fața unui consiliu de judecată pentru cercetarea unor abateri grave puse în sarcina sa și care nu au fost detaliate, în fapt și în drept, conform reglementărilor naționale. Cu toate că a contestat inițial, prin semnarea cu divergență a documentului adus la cunoștință în data de 01.07.2009, semnalând, totodată, existența unor vicii procedurale în inițierea demersului în cauză, prin nerespectarea prevederilor ordinului intern, dar și a legislației aplicabile în materie, întrucât nu i-au fost

prezentate și descrise faptele pentru care eram incriminat, localizarea în timp și spațiu a acestora, valorile afectate și gradul de pericol social etc., acest demers constituțional nu a fost luat în considerare de cei în drept, activitatea în sine continuând, fără clarificarea celor semnalate.

Mai mult, prin Raportul personal nr. S/1062980/21.07.2009, înaintat spre soluționare adjunctului directorului SRI implicat, prin intermediul comandantului UM 0318 București după cum prevăd reglementările militare, a semnalat, în fapt și în drept, existența unor vicii de procedură în activitatea consiliului de judecată și chiar, unele abuzuri exercitate asupra sa de reprezentanții Direcției Juridice delegați cu instrumentarea dosarului cauzei, dar nu a primit nici un răspuns în consecință.

Totodată, în contextul dat a semnalat în mai multe rânduri, prin raport verbal adresat conducerii unității menționate, faptul că nu i-a fost respectat dreptul la apărare, prevăzut prin normele interne dar și legea fundamentală, cu toate că a solicitat prezența unui apărător la momentul studierii dosarului cu două zile înaintea ședinței de judecată, dar această solicitare a fost onorată doar în ziua ședinței, în data de 31.07.2009, când consilierul juridic desemnat din oficiu a avut posibilitatea vizualizării dosarului doar timp de 30 minute, neputând fizic și material să își pregătească apărarea pe speța dată.

Pe acest fond, apărătorul a semnalat, încă din preambulul ședinței, în plenumul consiliului de judecată faptul că există vicii de procedură în instrumentarea cauzei, care fac dosarul nul din punct de vedere al respectării legalității specifice activității în sine, în sensul nerespectării prevederilor ordinului intern referitor la activitatea consiliului de judecată.

Ulterior, după cercetarea disciplinară și în baza hotărârii consiliului de judecată nr. 01165096/31.07.2009, prin care a fost declarat vinovat pentru faptele incriminate, propunându-se trecerea în rezervă, s-a emis Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009, prin care s-a stabilit eliberarea din funcția deținută de șef sector și trecerea pe o poziție de execuție, coroborat cu punerea la dispoziția comandantului unității pentru clarificarea unor aspecte incerte constatate de membrii consiliului de judecata, dar fără a se preciza și perioada acestei ultime dispoziții, cu caracter imperativ.

După aceste hotărâri unilaterale, a inițiat mai multe demersuri de contestare, prin procedură prealabilă și în termenul precizat de lege, față de care a primit răspunsuri sumare, echivoce, fără argumente solide și soluții reale de rezolvare, inclusiv fără o prezentare în fapt și în drept corespunzătoare celor contestate, documente clasificate conform normelor interne ale Serviciului, în vederea solicitării de către instanță pentru clarificări suplimentare: Raport personal nr. 01071957/21.08.2009 de

contestare a prevederilor Ordinului nr. 0365/07.08.2009; Raportul personal nr. 01043471/25.09.2009 de contestare a răspunsului primit prin comunicarea nr. 01043423/17.09.2009; Raportul personal nr. S/1046231/29.10.2009 de contestare a răspunsului primit prin comunicarea nr. 01043639/20.10.2009.

Față de aceste demersuri interne de contestare, în baza unui ordin primit de la nivelul prim adjunctului directorului SRI, în data de 04.10.2009, a redactat un Raport personal nr. 8/1046153/06.10.2009, prin care a enumerat subiectele pe care le propune am a fi discutate într-o audiență solicitată conducerii Serviciului, respectiv pentru a fi primit de persoana desemnată de directorul Serviciului.

Ulterior, într-un dispreț față de solicitantul audienței, printr-o adresă internă și o nouă rezoluție a domnului prim adjunct al directorului Serviciului, i s-a solicitat un nou raport prin care să detalieze, printr-un istoric, tot ceea ce i s-a întâmplat în perioada de după 19.05.2009.

În acest context a redactat un nou raport personal cu nr. 01043748/10.11.2009, în care a prezentat în extenso toate aspectele ce au constituit obiectul contestațiilor anterioare, cu unele completări factice pe care le-a considerat relevante, față de care i-a comunicat un răspuns nerelevant prin adresa nr. 0017093/14.12.2009, respectiv o concluzie prin care era, în fapt, informat, că va primi o informare după finalizarea tuturor cercetărilor în speța dată. Însă nu a mai primit nicio informare sau răspuns conform precizărilor formulate prin adresa nr. 0017093/14.12.2009.

Prin adresa Direcției Juridice nr.0202943S/Ol.02.2010, i s-a comunicat că în data de 04.02.2010 trebuie să se prezinte la o audiere la sediul instituției, fără a se menționa subiectul sau în ce problemă. La data stabilită a constatat că era întrebăat despre diverse activități derulate de subordonați și alte persoane din cadrul fostei unități în care a activat ca șef de sector.

Ulterior, prin Comunicarea nr. 019032/07 04 2010, emisă de către domnul general de brigadă Dumitru Cocoru, a fost sancționat disciplinar cu "consemnare 9 zile", închizându-se astfel un întreg ciclu de activități total abuzive și nelegitime îndreptate asupra sa, în calitate de ofițer superior în Serviciul Român de Informații, prin încălcarea mai multor acte normative cum ar fi: Constituția României, Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii (ex: art. 268), Legea nr. 571/2004, Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, Ordinul MAPN nr. 26/2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare, Ordonanța nr. 27/2002, inclusiv a mai multor ordine interne ale Serviciului, care au fost nominalizate de către mine în pachetul de documente de contestare internă.

În decizia de sancționare disciplinară în cauză se specifică faptul că aceasta s-a bazat pe raportul președintelui consiliului de judecată nr.01165097/03.08.2009 și concluziile rezultate dintr-un raport comun al Direcției Juridice nr. 02030842/04.03.2010, aprobate de către directorul Serviciului, dar fără existența unor elemente grafice/faprice care să ateste aprobarea dată (semnătură, rezoluție, ștampilă etc.), iar ca temei de legalitate s-au specificat prevederile art. 33 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele prevăzute prin Ordinul nr. S/1163/15.06.2008, document intern de reglementare a cercetării, aplicării și sancționării disciplinare în instituție.

În acest context, se arată că prin comunicarea dispoziției unilaterale de sancționare în cauză, nu i-au fost relevate, explicit prin nominalizare și concretizare, faptele imputabile pentru care a fost sancționat, termenele, împrejurările și condițiile când/în care au fost produse, inclusiv prejudiciile sau pericolul social al acestora, respectiv termenul și instanța în drept la care pot înainta contestație împotriva deciziei menționate, aspectul în sine determinând un viciu procedural privind respectarea strictă a cerințelor de formă și fond ale actelor de dispoziție impuse prin lege, fapt ce ar fi trebuit să implice, pe cale de consecință, nulitatea actului emis și nulitatea aplicării sancțiunii disciplinare.

Acest fapt, însă, nu s-a întâmplat, chiar dacă a contestat prin Raportul personal nr. S/7323318/08.04.2010 măsura adoptată unilateral de conducerea instituției. Totuși, ca reacție la conținutul raportului anterior menționat, comandantul UM 0318 - București a decis, în mod surprinzător, suspendarea aplicării sancțiunii în baza dispozițiilor art. 70, alin.(3) din Ordinul MAPN nr. 26/2009, în conexiune cu prevederile art.18 și art.31 din Ordinul nr. S/1163/15.06.2008, fapt înscris în Ordinul de zi pe unitate (OZU) în data de 09.04.2010, cu luare la cunoștință, dar, după efectuarea unei zi de consemnare, în data de 08.04.2010, prin executarea de activități până la ora 20, iar în restul timpului, prin interzicerea părăsirii domiciliului personal, după cum s-a ordonat în mod nelegitim și fără acoperire procedurală și normativ-juridică explicită.

Prin actul oficial intern cu nr. 0736067/07.05.2010 a primit un răspuns față de contestația inițială, mai sus precizată, prin care i-au fost oferite unele explicații, fără acoperire în fapt și în drept. Ca urmare a redactat, în termenul legal, o nouă contestație, Raportul personal nr. 07.36075/10.05.2010, completată cu un alt Raport personal nr. 0736138/18.05.2010, documente înaintate spre justă soluționare către domnul George Cristian Maior, directorul Serviciului Român de Informații.

Cu tot acest demers instituțional, în baza unei adrese a Direcției Juridice nr. 02033871/13.05.2010, prin care s-a specificat că sancțiunea suspendată trebuie să mi se aplice conform art. 33 din Legea nr. 80/1995, comandantul UM 0318 - București, a ordonat și consemnat în OZU din data de 14.05.2010, că restul de 8 zile de "consemnare" se vor executa în perioada 14.05 - 21.05.2010, dar după o procedură de aplicare, aprobată, ulterior contestațiilor mele, de către conducerea Serviciului, în baza art. 23, alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații.

Ca motivație pentru noua procedură de executare a sancțiunii disciplinare "consemnare", juriștii Serviciului au menționat că întrucât nu a fost prevăzută o astfel de reglementare cu caracter general în ordinele interne Serviciului, despre care toate cadrele militare să poată avea posibilitatea reală de a lua la cunoștință înainte de implicarea lor într-o procedură disciplinară, a fost necesar ca, prin ordin al directorului SRI, să se adopte un nou cadru de reglementare internă și explicitare a sancțiunii disciplinare în cauză.

Pe acest fond, cu toate că nu a existat reglementare internă în speța dată și fără a se lua în considerare și contestațiile anterior menționate formulate către directorul Serviciului, a fost obligat, practic, peste voința sa, să execut pedeapsa exprimată prin sancțiunea de "consemnare", cu toate consecințele negative ce decurg dintr-o astfel de stare de fapt, atât în plan profesional, financiar, moral și social, pe care trebuie să le suportă ca urmare a abuzului în serviciu exercitat de factorii responsabili de nivel înalt ai Serviciului Român de Informații.

Începând cu data de 09.03.2010 am constatat că se exercitau noi abuzuri asupra sa, prin denaturare a aprecierii de serviciu pentru anul profesional 2009, față de care a inițiat noi demersuri, instituționale și în baza legii, de contestare a acestor acțiuni concertate și nelegitime prin Rapoartele personale nr. S/732212/11.03.2010, nr. S/7324402/13.04.2010. În același context am contestat prin raportul personal nr. S/732212/17.05.2010, atât "Actul de Constatare" nr. S/19852/30.04.2010, redactat de către o comisie de cercetare și soluționare a contestațiilor, constituită prin aprobarea conducerii Serviciului, cât și hotărârea stabilită și consemnată pe același document de către adjunctul directorului SRI, demers ce a avut un rezultat negativ în raport cu contestația formulată de către mine.

În raport cu cele arătate reclamantul susține ca nu se face vinovat de abaterile reținute în sarcina sa și pentru care a fost sancționat de mai multe

ori pentru aceleași fapte prezumate ca fiind abateri disciplinare, fără probatiune concretă și efectivă, de către conducerea Serviciului.

1. Reclamantul mai arată faptul că actele de dispoziție internă emise sub autoritatea persoanelor de decizie menționate în acțiune sunt nule, conform legislației aplicabile în materie.

Fiind vorba de o nulitate absolută, pentru nerespectarea cerințelor de formă "ad validitatem", condițiile de formă procedurală care reprezintă garanții juridice de ocrotire a angajatului în sens larg și în particular a oricărui cadru militar împotriva abuzurilor conducerii administrative, întrucât în toate ordinele și comunicările emise de către conducerea Serviciului nu a fost indicată calea de atac, instanța competentă și nici termenul de depunere a contestației, documentelor de dispoziție internă emise și aprobate ierarhic superior la care a făcut referire, îndubitabil atrage sancțiunea nulității absolute a actelor în cauză.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat că dreptul la un proces echitabil se realizează prin posibilitatea asigurată pentru toate părțile procesului de a se folosi de toate regulile și garanțiile procesuale în vederea apărării intereselor lor legitime, ceea ce impune angajatorului să respecte toate cerințele privind forma și conținutul actelor de dispoziție impuse de Codul muncii dar și respectarea acestor cerințe.

2. Prin Comunicarea de sancționare nu se face referire la ce fapte sau abateri disciplinare sunt puse în sarcina sa și nu se precizează concret când au fost săvârșite, în ce perioadă bine definită, astfel încât dacă ar fi reținute în sarcina contestatorului, s-ar încălca practic legea, respectiv și dispozițiile art. 268 alin. 1 din Codul Muncii, ori, termenul de 6 luni a fost împlinit cel puțin de la data de 19.11.2009, în consecință aceste fapte dacă ar fi real dovedite sunt, totuși, prescrise.

3. Pentru a produce efecte un act de dispoziție sau o decizie de sancționare disciplinară trebuie comunicată, iar data comunicării marchează momentul aplicării sancțiunii de la care decidentul (angajatorul) este îndreptățit să procedeze la executarea acesteia, și ca atare, Serviciul Român de Informații, emitentul deciziei, a pus în aplicare Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009 începând cu data emiterii acestuia și nu cu data aducerii la cunoștința sa, adică 19.08.2009.

În fine, mai arată reclamantul că are o vechime în munca de 25 de ani, nu am fost sancționat niciodată și ca șef de sector, funcție de conducere deținută timp de 9 ani, a fost apreciat anual, cu calificativul de "foarte bun", având permanent "soldă de merit" și în perioada septembrie 2008 - martie 2009 în extenso a obținut, cu aprobarea conducerii Serviciului și "soldă de excepțional", sens în care nu poate să accepte să fie sancționat pe nedrept și

în mod abuziv. Mai mult, în martie 2009 a reprezentat Serviciul, la Bruxelles, în cadrul unei reuniuni de lucru în domeniul infrastructurilor informatice critice, la nivelul Comisiei Europene, unde țara noastră a fost invitată să participe.

În ceea ce privește capătul de cerere privind daunele morale, reclamantul arată că imaginea sa de ofițer superior în cadrul Serviciului Român de Informații, dar și în raport cu mediul civil unde era cunoscut ca un profesionist în domeniu, întrucât a reprezentat deseori instituția în activități și reuniuni interne sau externe atât la nivelul unor autorități ale administrației publice centrale din România sau țări din Europa, a avut de suferit în urma felului în care am fost retrogradat din funcție și, ulterior, sancționat disciplinar. A fi sancționat pe motive nedovedite că nu ți-ai îndeplinit atribuțiile de serviciu, management defectuos, purtare abuzivă, nerespectarea normelor interne și a legii etc., lasă urme adânci atât în plan moral, social cât și profesional, cu atât mai mult cu cât este o persoană cunoscută și respectată de foarte multe persoane civile și chiar de cadre militare sau civile din structurile SRI.

Prin întâmpinare, pârâtul SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII a invocat excepția de necompetență materială, excepția de netimbrare, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

Prin sentința civilă nr.1872/06.05.2011 pronunțată în dosarul nr.37955/3/CA/2010 al Tribunalului București-Secția A IX-A Contencios Administrativ și Fiscal a fost admisă excepția de necompetență materială și declinată competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București-SCAF.

Cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.06.2011, iar la data de 18.11.2011 pârâtul SRI a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepțiile de netimbrare, de tardivitate a formulării acțiunii împotriva Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009 și excepția lipsei de interes a acțiunii formulate împotriva Comunicării nr. 019032/07.04.2010, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

La datele de 21.11.2011 și 06.12.2011, reclamantul a depus răspuns la întâmpinările formulate de pârâtul SRI.

Prin adresa nr. 0019151444/09.04.2012 emisă de SRI-UM 0198 București s-a depus la Compartimentul Documente Clasificate al Curții de Apel înscrisuri cu caracter „strict secret”.

În ședința publică din data de 24.04.2012, Curtea a încuviințat reclamantului proba cu înscrisuri și proba cu 2 martori, indicați prin cererea din data de 27.04.2012, respectiv Anton Sergiu și Marmandiu Sorin Ioan, iar la data de 16.05.2012, reclamantul a depus la dosarul cauzei înscrisuri.

Prin adresa nr. 001957925/27.09.2012 emisă de SRI-UM 0198 București s-a depus la Compartimentul Documente Clasificate al Curții de Apel înscrisuri cu caracter „strict secret”.

Prin încheierea din data de 18.10.2012, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de tardivitate și lipsei de interes, pentru motivele arătate pe larg în considerentele încheierii cu caracter interlocutoriu.

În ședința publică din data de 15.01.2013 a fost audiat, sub prestare de jurământ, martorul Marmandiu Ioan Sorin, depoziția fiind atașată la dosarul cauzei.

Analizând actele și lucrările dosarului Curtea a reținut următoarele:

Prin Ordinul nr. AP II nr. 0365/07 08 2009, emis de adjunctul directorului SRI, reclamantul a fost eliberat din funcția de colonel, șef sector I (general de brigadă), în temeiul art.74 alin.1, art.76 și 78 alin.1 din Legea nr.80/1995 și a propunerii Consiliului de judecată și aprobării conducerii SRI, prin Raportul nr.01165097/03.08.2009, potrivit art.20 alin.2 din Regulamentul privind Consiliile de judecată.

De asemenea, potrivit pct.II din Ordinul contestat, ținând cont de natura faptelor pentru care a fost judecat, în temeiul art.82 lit. a din Legea nr.80/1995, ofițerul a fost pus la dispoziția unității în vederea clarificării suspiciunilor cu privire la întrunirea de către aceste fapte a elementelor constitutive ale unor infracțiuni.

În cuprinsul propunerii Consiliului de judecată s-au reținut următoarele abateri: a) lipsa controlului ierarhic operativ curent și neîndeplinirea obligațiilor ce-i reveneau în calitate de ofițer de informații; b) abuz în funcție: efectuarea unor demersuri, în mod nejustificat de natură a aduce atingere libertăților fundamentale ale cetățenilor; ordonarea executării, în mod nejustificat de măsuri specifice activității informațional operative de realizare a securității naționale; purtare abuzivă față de subordonați și manifestare de lipsă de respect față de superiori și egali în grad; c) nerespectarea prevederilor legale în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, prin încălcarea reglementărilor interne privind informațiile clasificate și copierea informațiilor clasificate.

Potrivit art.74 alin.1 din Legea nr.80/1995, privind statutul cadrelor militare, încadrarea ofițerilor, maștrilor militari și subofițerilor în funcții se face ținând seama de nevoile forțelor armate, de competența și conduita morală ale acestora.

Potrivit art.76 din același act normativ, mutarea cadrelor militare în activitate dintr-o unitate în alta, precum și schimbarea din funcții în cadrul aceleiași unități se efectuează o singură dată pe an, cu excepția situațiilor deosebite stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

În fine, potrivit art.78 alin.1, numirea în funcție și eliberarea din funcție în unitățile militare, cu excepția funcțiilor publice în care numirea se face potrivit legii, precum și detașarea cadrelor militare în condițiile art. 77 se fac, în timp de pace și în timp de război, conform competențelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

Reclamantul a susținut că a fost informat și despre Ordinul nr. 0029585/16.05.2009, prin care s-a înființat o comisie de cercetare administrativă asupra activității sale depuse în perioada 2006 - mai 2009, fără a i se preciza motivele care au stat la baza demersului menționat, iar în ședința din data de 20.05.2009, i-au fost aduse la cunoștință prevederile actelor în cauză, a contestat verbal aceste activități, însă acest fapt nu a fost menționat în nici un proces verbal, care să fie supus semnării de către părțile implicate.

De asemenea, reclamantul mai arată că în baza raportul de cercetare administrativă, document ce nu mi-a fost adus la cunoștință, s-a emis Ordinul AP II nr. 0300/29.06.2009, prin care a fost trimis în fața unui consiliu de judecată pentru cercetarea unor abateri grave puse în sarcina sa și care nu au fost detaliate, în fapt și în drept, conform reglementărilor naționale. Cu toate că a contestat inițial, prin semnarea cu divergență a documentului adus la cunoștință în data de 01.07.2009, semnalând, totodată, existența unor vicii procedurale în inițierea demersului în cauză, prin nerespectarea prevederilor ordinului intern, dar și a legislației aplicabile în materie, întrucât nu i-au fost prezentate și descrise faptele pentru care eram incriminat, localizarea în timp și spațiu a acestora, valorile afectate și gradul de pericol social etc., acest demers constituțional nu a fost luat în considerare de cei în drept, activitatea în sine continuând, fără clarificarea celor semnalate.

Prin urmare, reclamantul recunoaște că i-au fost aduse la cunoștință motivele pentru care s-a declanșat cercetarea sa disciplinară, împrejurarea că obiecțiunile sale nu au fost consemnate într-un proces-verbal nu prezintă relevanță, că i-a fost adus la cunoștință raportul de cercetare administrativă, în data de 01.07.2009 și că a formulat contestație, semnalând anumite nereguli procedurale, astfel încât nu se poate reține că a fost vătămat în drepturile sale prin efectuarea cercetării administrative prealabile.

Mai susține reclamantul că, prin Raportul personal nr. S/1062980/21.07.2009, înaintat spre soluționare adjunctului directorului SRI a semnalat, în fapt și în drept, existența unor vicii de procedură în activitatea consiliului de judecată și chiar, unele abuzuri exercitate asupra

sa de reprezentanții Direcției Juridice delegați cu instrumentarea dosarului cauzei, dar nu a primit nici un răspuns în consecință.

Consiliul de judecată analizat rapoartele întocmite de către reclamant, pe care le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, reclamantul având posibilitatea să se adreseze instanței de contencios administrativ, invocând aceste neregularități, însă, în fața instanței, reclamantul vorbește la modul general de anumite abuzuri exercitate asupra sa de către reprezentanții Direcției Juridice, fără să arate în concret ce fel de abuzuri au fost exercitate asupra sa.

Împrejurarea că reclamantului nu i s-ar fi permis angajarea unui avocat decât în ziua ședinței de judecată nu reprezintă un motiv de nulitate, întrucât, acesta a arătat că în data de 31.07.2009, consilierul juridic desemnat din oficiu a avut posibilitatea vizualizării dosarului, semnalând, în plenum consiliului de judecată faptul că există vicii de procedură în instrumentarea cauzei, care fac dosarul nul din punct de vedere al respectării legalității specifice activității în sine, în sensul nerespectării prevederilor ordinului intern referitor la activitatea consiliului de judecată.

Prin urmare, rezultă că reclamantului i s-a respectat dreptul la apărare și din punct de vedere al acordării asistenței juridice, iar în ipoteza în care aceste vicii de procedură nu au fost semnalate, sau au fost semnalate ulterior, din lipsă de timp, puteau fi reiterate pe calea acțiunii în instanță, lucru ce nu s-a întâmplat, reclamantul limitându-se la aprecieri cu caracter general.

Aspectele legate de faptul că deși a solicitat o audiență și aceasta s-a aprobat, a constatat că era întrebat despre diverse activități derulate de subordonați și alte persoane din cadrul fostei unități în care a activat ca șef de sector, nu prezintă relevanță și nu are legătură cu legalitatea actelor administrative contestate.

Sustinerea că în toate ordinele și comunicările emise de către conducerea Serviciului nu a fost indicată calea de atac, instanța competentă și nici termenul de depunere a contestației, documentelor de dispoziție internă emise și aprobate ierarhic superior la care a făcut referire, nu poate atrage sancțiunea nulității absolute a actelor în cauză, reclamantul trebuind să dovedească o vătămare, or, în contextul în care a urmat procedura administrativă specifică prealabilă și s-a adresat în termen instanței de contencios administrativ, nu se poate reține o vătămare în drepturile sale, din acest punct de vedere.

Prin adresa nr.0193032/07.04.2010 emisă de pârât, reclamantul a fost sancționat cu „9 zile consemnare”, în temeiul art.33 din Legea nr.80/1995, având în vedere Raportul nr.01165097/03.08.2009 a președintelui Consiliului de judecată cu privire la abaterile disciplinare reținute în sarcina

reclamantului în hotărârea adoptată și Concluziile Corpului de Control al Direcției de Securitate Internă nr.02030842/04.03.2010; 02060478/03.03.2010 și 01623004/03.03.2010.

Reclamantul a susținut că prin Comunicarea de sancționare nu se face referire la ce fapte sau abateri disciplinare sunt puse în sarcina sa și nu se precizează concret când au fost săvârșite, în ce perioadă bine definită, astfel încât dacă ar fi reținute în sarcina contestatorului, s-ar încălca practic legea, respectiv și dispozițiile art. 268 alin. 1 din Codul Muncii, ori, termenul de 6 luni a fost împlinit cel puțin de la data de 19.11.2009, în consecință aceste fapte dacă ar fi real dovedite sunt, totuși, prescrise.

Chiar dacă în cuprinsul actului administrativ nu sunt redată concret faptele, așa cum s-a reținut, se face trimitere la acte premergătoare în care aceste fapte sunt consemnate, astfel încât nu se poate reține o nemotivare a actului administrativ din acest punct de vedere.

Având în vedere dispozițiile speciale aplicabile cadrelor militare, în speță nu sunt aplicabile dispozițiile Codului muncii referitoare la prescripție și actele normative și regulamentare cu caracter special aplicabile personalului din cadrul SRI.

Executarea unui act administrativ nu este o chestiune ce privește legalitatea emiterii acestuia, astfel încât nu prezintă relevanță susținerea că a pârâta a pus în aplicare Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009 începând cu data emiterii acestuia și nu cu data aducerii la cunoștință sa, adică 19.08.2009.

De asemenea, susținerile legate de suspendarea aplicării sancțiunii fapt înscris în Ordinul de zi pe unitate (OZU) în data de 09.04.2010, cu luare la cunoștință, dar, după efectuarea unei zi de consemnare, în data de 08.04.2010, prin executarea de activități până la ora 20, iar în restul timpului, prin interzicerea părăsirii domiciliului personal, iar în urma contestației, prin adresa Direcției Juridice nr. 02033871/13.05.2010, s-a dispus că sancțiunea suspendată trebuie să i se aplice conform art. 33 din Legea nr. 80/1995, comandantul UM 0318 - București, ordonând prin OZU din data de 14.05.2010, că restul de 8 zile de "consemnare" se vor executa în perioada 14.05 - 21.05.2010, vizează tot executarea sancțiunii și nu legalitatea acesteia.

Față de aceste considerente, Curtea urmează să respingă cererile privind anularea actelor de sancționare ca neîntemeiate și, pe cale de consecință și capătul de cerere privind obligarea pârâților la plata de daune morale, întrucât izvorul răspunderii civile delictuale trebuie să constea într-o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, în cazul în speță emiterea unor acte administrative nelegale.

Cum în cadrul controlului de legalitate efectuat de instanța de contencios administrativ s-a confirmat legalitatea celor două acte administrative, rezultă că nu sunt îndeplinite dispozițiile art.998-999 din Codul civil.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamantul DEDU C. ION, cu domiciliul în București, sector 6, str. Mihaela Ruxandra Marcu nr. 4, bl. B5, scara A, ap. 3-4, în contradictoriu cu pârâții SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII, cu sediul în București, sector 5, Bd. Libertății nr. 14 D, SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII - U.M 0318, cu sediul în București, str. Dinu Vintilă nr. 8, MAIOR GEORGE CRISTIAN - Director al S.R.I, COLDEA FLORIAN - Prim adjunct al directorului S.R.I, COCORU DUMITRU - Adjunct al directorului S.R.I. și ȚOLESCU AURELIAN – Șef U.M 0318, toți citați la sediul central al Serviciului Român de Informații, în București sector 5, Bd. Libertății nr. 14 D, ca neîntemeiată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 22.01.2013.

PRESEDINTE
Horatiu Pătrașcu

GREFIER
Ramona Barbu

Red.HP./Dact.HP./6ex.

CONFORM CU
ORIGINALUL

LUMEA JUSTITIEI.RO

CONFORM CU
ORIGINALUL